

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ

κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

κ. κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ Β΄

ΤΗΝ 28^{ην} ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ

ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ.

Σέ μιά ἐποχή ὅπου οἱ ἄνθρωποι στήν Εὐρώπη καί τόν κόσμο ὄχι ἀπλῶς πορεύονται κατά τό θέλημά τους ἀλλά ὅσοι δηλώσουν δημόσια ὅτι εἶναι Χριστιανοί “σύρονται στά δικαστήρια, ἐπειδή ἔχουν πεποιθήσεις διαφορετικές ἀπό τήν ἐγκεκριμένη «ὀρθοδοξία» - ἐντός εισαγωγικῶν - τῆς ἐποχῆς”, ὅπως δηλώνει Ἰρλανδός δικηγόρος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναλάβει τήν νομική ὑπεράσπισι γυναίκας Βουλευτοῦ στήν Φινλανδία, ἡ ὁποία διώκεται γιά «μισαλλοδοξία», ἐπειδή παρέθεσε κείμενο ἀπό τήν Καινή Διαθήκη (κ^α Rasanen), σύμφωνα μέ δημοσίευμα σέ ἰστότοπο τῆς 4^{ης} Ἰουνίου 2024 (ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ), ἡ σημερινή ἐορτή τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν καί Εὐαγγελιστοῦ τῆς Εὐρώπης Ἀγίου Παύλου, Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀλλά καί τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία παροικεῖ ἐν Κορίνθῳ, τοῦ εἰς «**τριώροφον οὐρανόν διελθόντος, καί εἰς Παράδεισον εἰσελθόντος... καί ἀκούσαντος ἀπορρήτων μυστηρίων, ὧν οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι**», ὅπως ἐγκωμιάζει Αὐτόν ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, μᾶς παρέχει τήν δυνατότητα νά ἔχουμε μιά ἄλλη θεώρησι τῶν πραγμάτων, ἀφοῦ Αὐτός ἔχων «**νοῦν Κυρίου**» ὑπῆρξε καί «**τό στόμα τοῦ Χριστοῦ**»!

Κατά τήν περιτομή του ἔλαβε τό Ἑβραϊκό ὄνομα **Σαῦλος**, πού ἐρμηνεύεται «**ποθητός**». Ἡ παιδευσίς Του ἦταν φαρισαϊκή. Αὐτή τόν κατέστησε ἀκριβῆ γνώστη τοῦ Νόμου καί ζηλωτή· συγχρόνως δέ καί κλασσική, μέ ἄριστη γνώση τῆς Ἑλληνικῆς γλῶσσας, ἡ ὁποία μετά τήν μεταστροφή Του συνετέλεσε κατόπιν στήν μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Κηρύγματός Του. Ὑπῆρξε μέγας διώκτης τῶν Χριστιανῶν, ἀφοῦ «**ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει**» Στεφάνου (Πραξ. ζ', 60) καί ὕστερον «**ἐλυμαίνετο τήν Ἐκκλησίαν, σύρων τε ἄνδρας καί γυναῖκας, κατά τούς οἴκους εἰσπορευόμενος, παρεδίδου εἰς φυλακήν**» (Πραξ. η', 3).

Ἡ μεταστροφή Του ὑπῆρξε θαυμαστή καί ἐκλέγεται ὑπό τοῦ Ἰησοῦ στόν δρόμο τῆς «**Δαμασκοῦ**» ὡς «**κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τοῖς ἔθνεσιν**».

Αὐτός ὁ «**περιτομῆ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατά νόμον Φαρισαῖος, κατά ζῆλον διώκων τήν Ἐκκλησίαν**» (Φιλιπ. γ', 5-6) ὁμολογεῖ ὅτι «**ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ἦσαν δι' Αὐτόν**

ἠθικά κέρδη καί προσόντα, φωτισμένος τώρα ἀπό τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου τά ἔχει θεωρήσει ζημιά καί μειονεκτήματα καί τά ἔχει ἀπαρνηθῆ, μέ σκοπό νά ἀρέσει στόν Χριστό καί νά εὕρη δι' αὐτοῦ μόνου τήν σωτηρία» (πρβλ. Φιλιπ. γ', 7).

Στρέφεται πρὸς τὰ Ἕθνη «**τά μὴ εἰδὸτα τὸν Θεόν**» (Α' Θεσ. δ', 5) καί ἀπὸ ἐδῶ, τήν Κόρινθο, στέλλει μέ τήν Ἁγία Φοίβη, τήν Διάκονο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Κεγχρεῶν, τήν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή Του, στήν ὁποία κάνει φρικτή περιγραφή τοῦ κόσμου τῆς ἐποχῆς Του. Ἡ περιγραφή αὐτή (Ρωμ. α', 21 - 32) σέ ὅλη της μάλιστα τήν ἔκτασι ταιριάζει στήν ἐποχή μας. «**Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν**», (Ρωμ. γ, 12) παρατηρεῖ. Τό χαρακτηριστικό ὅμως ἐδῶ εἶναι, ὅτι ὁ μέγας Ἀπόστολος καταλήγει σέ μία τολμηρή διακήρυξι: «**οὐδέ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις**» (Ρωμ. ε', 20). Εἶναι ἀπό τίς διακηρύξεις αὐτές πού ἐπιδέχονται τήν φράσι «**σκληρός ὁ λόγος**» (Ἰω. στ', 60). Γιά νά προφυλάξει ὅμως τό πονηρό μυαλό μας ἀπό τήν πολύ ἀνθρώπινη σκέψι, «**τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;**» (Ρωμ. στ', 1). Προσθέτει: «**Μὴ γένοιτο**» (ἐνθ. ἀνωτ. 2).

Χάρις θεία, ἄφθονος χάρις, τί κι ἂν ξεχείλισε τό ποτήρι τῆς ἀνομίας; Ὁ Θεός δέν στέλλει φωτιά· «**οὐκ οἶδατε ποίου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι**» (Λουκ. θ', 55 - 56). Τώρα ἡ χάρις εἶναι στή γῆ, «**καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν**». Καί στήν ἐποχή μας ἐπλεόνασε ἡ ἁμαρτία μέσα μας καί ἔξω μας, σέ παγκόσμια κλίμακα. Ἄφραστη στίς πρωτοτυπίες, στίς ἐκδηλώσεις, στίς ποικιλίες, στίς μορφές. Ὅλα σάν νά γκρεμίζονται, σάν νά πέφτουν, τίποτε δέν στέκεται ὄρθιο, κάτι σάν θεία ὀργή! Κατάφαση στήν ζωὴ θά ἦταν, Μακαριώτατε πάτερ καί δέσποτα, Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, πού ἐκ τῶν ἐγγύς καί τῶν μακρὰν ἦλθατε προσκυνητές τοῦ Θεοῦ Ἀποστόλου, αὐτό πού κάνουμε κι ἀπόψε, μιά προσευχή στόν Θεό νά μᾶς ἀποκαλύψει, τί ἔρχεται νά μᾶς μηνύσει μέ ὅλη αὐτή τήν «κοσμογονία» τῶν καιρῶν, μέ αὐτόν ὅλο τόν κατήφορο, πού

μᾶς βρῆκε. Ἄς διερωτηθοῦμε, ποιό νόημα ἔχει αὐτή ἢ θύελλα τῆς ἐξαθλιώσεως μέ τις παγκόσμιες διαστάσεις της, πού δέν ἀφήνει καί τήν Πατρίδα μας ἡσυχη; Ἄς ρωτήσουμε μέ ταπεινή διάθεσι τόν Πατέρα ἡμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, γιατί αὐτή ἢ δοκιμασία, γιατί αὐτή ἢ κρίσις; Κάποιο «μάθημα» διδάσκει ὁ Θεός μέ ὅλα αὐτά πού συμβαίνουν στίς ἡμέρες μας, καί Τοῦ ζητοῦμε νά μᾶς τό ἐρμηνεύσει, ἀφοῦ δέν μάθαμε ἀκόμη νά διαβάζουμε τό Βιβλίο Του, τῆς ἀγάπης, τῆς χάριτος, τοῦ ἐλέους. Τό Βιβλίο Του, γιά τό ὅποιο ὁ Ἀπόστολός μας γράφει: «Πᾶσα γραφή θεόπνευστος καί ὠφέλιμος πρός διδασκαλίαν, πρός ἔλεγχον, πρός ἐπανόρθωσιν, πρός παιδείαν τήν ἐν δικαιοσύνῃ» (Β' Τιμ. γ, 16). Περιμένει τήν προσευχή μας «ὑπέρ ἑαυτῶν καί ἀλλήλων», «ὑπέρ τοῦ σύμπαντος κόσμου», προσμένει ὁ Πατήρ ἡμῶν νά γονατίσουμε καί νά ἐρωτήσουμε μέ πνεῦμα μαθητείας γιά τό «μάθημα» πού διδάσκει μέ «σκληρές παραβολές» στούς δύστηνους καιρούς μας. Περιμένει τήν ἐπίκλησι τοῦ ἐλέους Του καί τῆς φιλανθρωπίας Του. Γι' αὐτό, **Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κύριέ μοι Κύριε Ἱερώνυμε, Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Μητροπολίτες καί Ἐκπρόσωποι Αὐτῆς, Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτων, Γόρτυνος & Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρε Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνέ, Σεβασμιώτατοι καί τιμιώτατοι Ἀδελφοί Πειραιῶς κ. Σεραφείμ, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομε, Ζιχνῶν & Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεε, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομε, Ἡλείας κ. Ἀθανάσιε, Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελε, Τεγέας κ. Θεόκλητε, Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλε, Σκοπέλου κ. Νικόδημε, οἱ ὅποιοι ἀσμένως ἀποδεχθήκατε τήν πρόσκληση τῆς ἐλαχιστότητος μου καί φαιδρύνετε μέ τήν εὐλογητή παρουσία Σας καί συμ-προσευχή Σας τήν λαμπρά πανήγυρι τοῦ Ἀποστόλου, πού κατά τό Ἑβραϊκό ὄνομά Του ἐπόθησε τόν Χριστόν, ὥστε νά διακηρύττει· «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. β', 19), ἀφοῦ Σᾶς εὐχαριστήσω ὀλοθύμως γιά τήν τιμή καί τήν εὐλογία, κυρίως δέ Ὑμᾶς Μακαριώτατε πάτερ καί Δέσποτα, πού ὡς λύχνος πλουτῶν ἀκτινοβόλου φωτός ὀδηγήτε ἀσφαλῶς τό πλοῖον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ σωτηρίους λιμένες,**

φωτίζετε δέ καί ἐμᾶς στόν ὀρθό δρόμο τῆς φρονήσεως καί τῆς συνέσεως, ὥστε ὁ ἄνθρωπος τοῦ καιροῦ μας νά ἀναγνωρίζει τόν Χριστό, Τόν Ὅποιο ψάχνει καί ἀναμένει, στή μορφή τῶν παιδιῶν Του, ὁ Χριστός, ὅπως ἦταν Ἐκεῖνος «**πραῶς καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ**», προσευχηθεῖτε γιά τήν «ἐκπόρευσι» τοῦ ἐλέους στίς ἡμέρες μας, σέ ἡμᾶς ὅλους τούς ἁμαρτωλούς τοῦ σήμερα, στόν Κλήρο μας, στούς Ἄρχοντες, στόν Πιστό, ταλαιπωρημένο Λαό μας!

Ἐσᾶς δέ Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως, τέκνον μου καί ἀδελφέ μου **κ. Νικηφόρε**, τόν ὀρισθέντα ὑπό τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἱεροκήρυκα τῆς ἀποψινῆς συμπροσευχῆς μας, Σᾶς καλῶ στό βῆμα, ὅπως διδάξητε καί παραμυθήσητε τόν Λαόν τοῦ Θεοῦ.